

Publiek interieur betekenis voor de stad

Onder publiek interieur van de stad wordt in dit boek verstaan: overdekte of op andere wijze 'besloten' stedelijke ruimtes die in principe voor iedereen vrij toegankelijk zijn en die daardoor een rol spelen in het gebruik en de ruimtelijke structuur van de stad. Dat is onafhankelijk van wie de eigenaar is van het gebouw of de grond. Het kan dus publiek of particulier eigendom zijn dat een openbaar gebruik heeft. Een ruime definitie waar allerlei twijfelgevallen binnen zullen vallen; gebouwen en stedelijke ruimtes die volgens de een wel en volgens een ander niet de eigenschappen hebben om ze als publiek interieur te bestempelen. Dat is nu eenmaal afhankelijk van hoe iemand de stad gebruikt en beleeft. Maar over de vraag wat een publiek interieur is of wat het zou moeten zijn is wel meer te zeggen. We onderscheiden fysieke kenmerken, aspecten van het gebruik en de betekenis voor de stad.

Fysieke kenmerken

Er zijn eigenlijk nauwelijks onderdelen te noemen die bij geen enkel publiek interieur mogen ontbreken. Niet elk publiek interieur heeft een dak. Niet elk publiek interieur heeft wanden, of deuren. Een binnenplaats kan een publiek interieur zijn, evenals een arcade. Er zal altijd sprake zijn van een herkenbare ruimtelijke begrenzing of zonering. Het wordt extra interessant wanneer daar gradaties en overgangszones in te herkennen zijn. Een zekere beschutting of bescherming tegen de elementen, waaronder we niet alleen het weer verstaan maar ook het verkeer, is goed voor de verblijfskwaliteit. Maar het gaat in eerste instantie om aanwijsbare zaken op basis waarvan je kunt bepalen dat je je in een publiek interieur bevindt. Oriëntatiepunten en kenmerken die de plek onderscheiden van de openbare ruimte eromheen. Materialisering en architectonische vormgeving kunnen – met een grote diversiteit – bepalend zijn voor de mate waarin een plek als openbaar en als interieur ervaren wordt. Waar het uiteindelijk om gaat, is de verblijfskwaliteit.

Gebruiksaspecten

Wezenlijk is dat een publiek interieur een zeker informeel gebruik toelaat. Zonder expliciete goedkeuring van de eigenaar of exploitant en zonder specifiek doel in relatie tot de functie van het gebouw of de locatie, kan de passant naar binnen.

Het informele gebruik is wel aan gedragsregels gebonden. In een publiek interieur kunnen strengere regels gelden dan op de openbare weg. Daarmee wordt een verschil gemaakt tussen de reguliere openbare ruimte en het publieke interieur. Dat kunnen ongeschreven regels zijn, of geboden en verboden die door middel van tekst

